

περίτεχνον διευθέτησιν τῆς κόμης αὐτῶν καὶ τὸν χρωματισμὸν τοῦ προσώπου, ὅσον διότι, κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ θεωρεῖται ὡς «ἡ ψυχὴ τῆς γυναικὸς», καθὼς τὸ ξίφος θεωρεῖται ὡς ἔμβλημα τῆς θεότητος.

Μεταξὺ τῆς προικὸς νυμφευομένης νεάνιδος ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε δύο τοῦλάχιστον κάτοπτρα. Εἰς αὐτὰ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μικιάδου, ὅπου αἱ κυριαὶ κατ' ἀρχαίον ἔθος διασκευάζουσι τὴν κόμην εἰς μίαν ἀπλὴν πλεξίδα ὀπισθεν κρεμαμένην, εἰς τοὺς ἰαπωνικοὺς ναοὺς, τὸ κάτοπτρον κατέχει τὴν διαπρεπεστέραν θέσιν, οἱ δὲ τοῦ μέλλοντος ἐξηγηταὶ μαντεύονται οὐχὶ ἐκ τῶν γραμμῶν τῆς χειρὸς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν τῷ κατόπτρῳ εἰκόνας. Πόθεν ἡ τόσῳ σπουδαία σημασία ἡ ἀπονεμομένη εἰς τὸ σκεῦος τοῦτο; Ἡ ἐξηγήσις τούτου εὐρίσκεται ἐν τινι παραδόσει ἀναγομένη εἰς τοὺς μυθικοὺς χρόνους τῆς Ἰαπωνικῆς ἱστορίας.

Ἡ παράδοσις αὕτη δὲν στερεῖται ποιητικῆς τινος χάριτος, καὶ ἀξίζει νὰ τὴν ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα. Λέγεται δηλ. ὅτι, ὅτε θεοὶ μόνον ἐτι κατώκουν τὴν γῆν, ἡμέραν τινὰ ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης τοσοῦτον κατετρόμαξε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Σελήνην, καὶ τόσον ἔπαθε ἐκ τοῦ τρόμου αὐτῆς ἡ θεὰ, ὡς χολωθεῖσα σφόδρα ἀπεσύρθη εἰς τι σπήλαιον, ἐνθα διέμενεν. Οἱ θεοὶ, λυπούμενοι ἐπὶ τούτῳ, ἐβουλεύοντο πῶς νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτὴν ἐκεῖθεν, ὅτε ὁ μάλλον ἐξ αὐτῶν πανούργος καὶ φιλάρεσκος εἶπεν ὅτι πρὸς ἐξίλωσιν τῆς θεᾶς πρέπει νὰ κατασκευάσωσιν εἰκόνα αὐτῆς ἀπεικονίζουσαν αὐτὴν ὠραιότεραν ἢ ὅσα πράγματι ἦτο. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἀπεδέχθησαν ἄσμενοι οἱ θεοὶ, ἀμέσως δ' ὁ Ἡραϊσὸς κατασκεύασε κάτοπτρον ἐν σχήματι Σελήνης. Τοῦτο ἐκοιμήθη πρὸς αὐτὴν, ἥτις μὴ δυναμένη νὰ ἀντισητῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ παρατηρήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτῆς, ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα, οὕτω δὲ δεσμευθεῖσα, καθ' ὃν χρόνον ἤτο βεβουημένη εἰς θεωρίαν τῆς εἰκόνας τῆς, δι' ἡχοῦντος σχοινίου, ἀπήχθη ἐκεῖθεν.

Κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν Ἰαπώνων ἡ Σελήνη, ἰδοῦσα ὅτι ὁ θεὸς αὐτῆς ἔγγονος, ὁ πάππος τοῦ πρώτου τῆς Ἰαπωνίας βασιλέως, ὑπέταξε τὸν κόσμον ὀλόκληρον, ἐδώρησεν αὐτῷ τρία πράγματα, ἥτοι ἓνα λίθον πολύτιμον ὡς σύμβολον τοῦ γυναικείου πνεύματος, ἐν ξίφος ὡς ἔμβλημα τῆς δυνάμεως καὶ ἀνδρείας, καὶ ἐν κάτοπτρον ὡς ἀπεικόνισμα τῆς ψυχῆς τῆς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐγχειρίζουσα εἶπεν αὐτῷ «Εἰς τὸ κάτοπτρον τοῦτο παρατήρει ὡς εἰς τὴν ψυχὴν μου, διατήρει αὐτὸ εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ τίμα αὐτὸ ὡς ἤθελες τιμᾶ καὶ ἐμὲ αὐτὴν».

*

Αἱ κατὰ τὸ 1879 συμβᾶσαι γεννήσεις ἐν Παρισηίοις ἀνέρχονται εἰς 41,674, ἐκ δὲ τῶν γεννηθέντων 14,655 εἰσὶ νόθα. Οἱ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος γενόμενοι γάμοι εἶνε 18,906.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.

Ἐπιπρόεδρος προσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔκλεπτε χρήματα ἀπὸ τῶν θυλάκιον τοῦ ἐπενδύτου τοῦ κυρίου του.

Ὁ κύριος. — Εἶνε κάμποσαις ἡμέραις ὅπου παρετήρησα, ὅταν τὸ πρῶτ' ἐφοροῦσα τὸ γελέκο μου, ὅτι ἀπὸ τὴν τσέπη μου ἔλειπαν χρήματα, καὶ πρὸ πάντων φράγκα ἀργυρᾶ καὶ μισὰ φράγκα.

Ὁ ἐπιπρόεδρος αὐθορμητῶς καὶ ἀφελῶς. — Ὁ κύριε ἀστυνόμω, ἐγὼ ποτὲ δὲν τὰ ἐδιάλεγα!

* *

Εἰς δημοτικὸν σχολεῖον.

Ὁ δάσκαλος. — Ὅταν ἀπὸ μίαν μονάδα ἀφαιρέσητε τέσσαρα τέταρτα, τί μένει ὑπόλοιπον; Οὐδενίᾳ ἀπάντησις.

— Προσεῖτε καλὰ νὰ μὲ ἐννοήσετε· ἐὰν κόψετε ἓνα καρπούζι εἰς τέσσαρα κομμάτια, καὶ τὰ φάτε καὶ τὰ τέσσαρα, τί θὰ μείνη;.

Οἱ μαθηταὶ ὄλοι μιᾶ φωνῇ:

— Οἱ σπόροι, δάσκαλε! . . .

* *

Ἡ Κυρία Μ* * εἶνε γυνὴ τῶνόντι εὐφυῆς, καὶ οὕτε προσπαθεῖ καθόλου νὰ κρύψῃ τὰ σαρανταδύο τῆς ἔτη, ὅπως ἄλλαι πράττουσι συνήθως.

Πρὸ τινος ἡδυλόγος τις ἀπετόλμησε νὰ ἐκφράσῃ φιλοφρόνημά τι διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς, οἱ ὁποῖοι πράγματι εἶνε ὠραιότατοι ἀκόμη.

— Ἄ, φίλε μου, λέγει ἡ κυρία, . . . δὲν ἀξίζει καὶ τὸν κόπον νὰ δμιλοῦμεν δι' αὐτούς. . . Ὅχι μόνον ἐπέρσαν τὴν ἡλικίαν τῶν ἐπιθέσεων, ἀλλ' εὐρίσκονται εἰς τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν ὑπάρχει ἡ μεγαλιτέρα ἀνάγκη ὑπερασπίσεως.

ΔΑΗΘΕΙΑΙ

* Δὲν τολμῶμεν νὰ τείνωμεν χεῖρα ἐπαίτου πρὸς τοὺς διαβάτας, διότι μᾶς ἀναχαιτίζει ἀπὸ τῆς πράξεως ταύτης ἡ ὑπερηφάνεια· δὲν ἔχομεν δ' οὐδὲ τόλμην ἀρετὴν διὰ νὰ τοὺς γυμνώσωμεν προτεινόντες εἰς αὐτοὺς τὸ πυροβόλον. Διὰ νὰ προμηθευθῶμεν λοιπὸν ὀλίγα χρήματα μὲ ὀλιγώτερον ἐξευτελισμὸν καὶ ὀλιγώτερον κίνδυνον, δανειζόμεθα. Τοῦτο εἶνε ὁ μέσος ὅρος μεταξὺ κλοπῆς καὶ ἐπαιτείας.

* * Ἡ κολακεία εἶνε κίβδηλον νόμισμα, εἰς τὸ ὁποῖον δίδει ἀξίαν μόνον ἡ ματαιότης ἡμῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πολλάκις ἠκούσθη ὅτι κύνες ἐδιδάχθησαν νὰ ἐκτελῶσι διαφόρους ἐργασίας, οἷον νὰ φέρωσι κάνιστρα, ἐφημερίδας κτλ. ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ κλέπτωσιν.

Τελευταῖον ἐν Παρισηίοις ἐργάτις τις, Κ^α Δελακροᾶ, ἔλυσε τὸ πρόβλημα τοῦτο. Αὕτη ἐδίδαξε

τὸν κύνα τῆς νὰ κλέπτη κρέας ἐκ τῶν κροσπο-
λείων.

Ὁ κ. Πήγης, κροσπόλης τῆς ὁδοῦ Δαγερ, πα-
ρετήρησε συνεχῶς ὅτι τεμάχια κρέατος μεγάλης
ἀξίας ἔλλειπον ἐκ τῆς κρεομάθρας, ἐκαραδόκει δὲ
νὰ συλλάβῃ τὸν κλέπτην, ὅτε ἡμέραν τινὰ πα-
ρετήρησε κύνα ἱκανῶς βρωμαλέον, ὅστις, ἐπωφε-
λούμενος τὴν στιγμήν καθ' ἣν οὐδεὶς ἔβλεπε πρὸς
τὸ μέρος του, ἤρπασε τεμάχιον κρέατος ἀξίας
10 φράγκων καὶ ὤχετο ἀπιών. Ὁ κροσπόλης ἠ-
κολούθησε τὸν κύνα μέχρι τῆς οἰκίας, εἰς ἣν ἐ-
κρύβη, καὶ παρέμεινεν ἐξω ὀλίγα λεπτά ἐν τῇ
ὁδῷ, εἶτα δὲ εἰσελθὼν εὔρε τὴν κ. Δελακροά κό-
πτουσαν τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος. Τὸ ἔγκλημα
συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐνώπιον δὲ τῆς ἀστυ-
νομίας ἡ κυρία αὕτη ὡμολόγησεν ὅτι ὁ κύων τῆς
ἀπὸ τινος χρόνου εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς αὐτὸ τὸ ἐ-
πάγγελμα!

Πρὸ μηνὸς περίπου ὁ ἐν Βιέννῃ διάσημος
ιατρός Billroth ἐξετέλεσε θαυμασίαν ἐγχείρησιν.
Γυνὴ τις ἠλικίας τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν προσ-
σβεδλημένη ὑπὸ καρκίνου τοῦ στομάχου μετὰ με-
γάλης συστολῆς τοῦ πλωροῦ, ἧς ἡ κατάστασις
ἐθεωρεῖτο ἀπληπισμένη, ἐσώθη διὰ τῆς ἀποκο-
πῆς τοῦ προσσβεδλημένου μέρους. Ὁ ἐμπειρότατος
χειρουργός, ἀνοίξας τὸ ὑπογάστριον τῆς πασχού-
σης κατὰ μῆκος τῆς κυρτότητος τοῦ στομάχου,
ἐξήγαγεν ἐκ τῆς κοιλοτήτος τὸ προσσβεδλημένον
ἔργαλον.

Ἡ ὁπῆ τοῦ στομάχου εἶχε τοιαύτην ἐκσάρ-
κωσιν καὶ ἦτο τόσοσιν συνεσταλμένη, ὥστε μόλις
ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσαχθῆ εἰς αὐτὸν μολυβδογραφίς.

Ὁ Billroth ἔκοψεν ὀλόκληρον τὸ ἐφθαρμένον
μέρος, ὅπερ εἶχε 14 ὑφκατομέτρων περιφέρειαν·
οὕτω ὁ στόμαχος ἐμικρύνθη καὶ ἐχωρίσθη εἰς
δύο τεμάχια, τὸ ἐν μεγαλύτερον τοῦ ἄλλου, ἄ-
τινα ἀκολούθως συνεξάρησαν διὰ κλωσῆς μετα-
ξωτῆς, γενομένων πλειοτέρων τῶν πεντήκοντα
βραβῶν ἐπὶ τοῦ στομάχου. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν
μόνον ἐβδομάδων ἡ τὴν ἐγχείρησιν ὑποστᾶσα
γυνὴ εὐρίσκειτο εἰς οὕτως εὐχάριστον κατάστα-
σιν, ὥστε ἠδύνατο νὰ χωνεύῃ χωρὶς κόπον κρέας
καὶ οἶνον, μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἠλπίζετο ὅτι
ἤθελεν ἀναλάβει ἐντελῶς.

Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία ἐγχειρήσεως οὕτως ἀκρο-
σαλοῦς παρήγαγε βαθεῖαν αἰσθησιν εἰς τὸν ἰα-
τρικὸν κόσμον.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος λαμβάνουσα ἀ-
φορμὴν βιενναία τις ἐφημερὶς διηγεῖται νόστιμον
τι ἀνέκδοτον τοῦ δόκτορος Billroth.

Ὁ ἰατρός οὗτος φαίνεται ὅτι εἶνε εἰς ἄκρον
ἀφρημένος.

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς ἐν Βιέννῃ ἐγκα-
ταστάσεως αὐτοῦ πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, ὁ νέος
ιατρός ἐπρομηθεύθη καὶ αὐτὸς, ὡς οἱ πλείστοι
τῶν συναδέλφων του, μικρὰν πλάκα, ἐφ' ἧς ἐπέ-
γραψε τὰς λέξεις: Nicht zu Hause, ἧτοι Δὲν

εἶνε μέσα, καὶ ἦν ἀνήρτα εἰς τὴν θύραν τοῦ οἰ-
κήματός του ὁσάκις ἐξήρχετο.

Τὴν πρώτην φοράν καθ' ἣν ἔκαμε χρῆσιν τῆς
πλακῆς, τοσοῦτον ἦτο ἀφρημένος ὅτε ἐφάσεν
εἰς τὸν οἶκόν του, ὥστε ἐκλχθῶν τὴν ἐπὶ τῆς θύ-
ρας ἐπιγραφὴν ὡς ἀποτεινομένην καὶ πρὸς αὐτὸν
τὸν ἴδιον, κατέβη ὀπίσω τὴν κλίμακα ψιθυρίζων:
— «*A, δὲν εἶνε μέσα*».

Ἐν τινι συνεδριάσει τῆς Σχολῆς τῆς ἰατρι-
κῆς ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ, γενομένη ἐπὶ τῶν ἀσθενειῶν
τοῦ δέρματος, προστήγαγον μικρὸν αἰθίωπα ἐπο-
νομαζόμενον *παῖδα Λεοπάρδου*. Ὁ ἐκ γενετῆς
αἰθίωψ οὗτος ἤρξατο ἀπὸ τινων χρόνων λευκαί-
νόμενος. Στίγματα λευκὰ ἐν ἀρχῇ, μεγέθους ὅ-
σον κεφαλὴ καρφίτσας, ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ δέρ-
ματός του, ἄτινα ἀδιακόπως ἐμεγεθύνοντο. Ὁ
εἰσηγητῆς τῆς Ἑταιρίας, λέγει ὁ Ἀγγελοφό-
ρος τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, διατείνεται, ἰ-
δὼν τὸν Λεοπάρδον πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅτι οὗτος
θέλει τοῦ χρόνου προϊόντος ἀποβάλλει ἐντελῶς τὸ
μέλαν χρῶμα. Ὁ Λεοπάρδος ἔχει ἠλικίαν 11 ἐ-
τῶν.

Ἐξ ἐκθέσεως Ἑταιρίας τινὸς τοῦ Βερολίνου
ἐπὶ τῆς ἐκγυμνάσεως τῶν περιστερῶν μαθητι-
μεν τὰς ἐξῆς περιέρχους πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν
ταχύτητα τῆς πτήσεως τῶν πτηνῶν τούτων.
Κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν ἡ περιστέρα,
ἧτις ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον τῷ 1880, διέ-
τρεξεν εἰς 5 ὥρας 27', τὴν ἀπόστασιν, ἧτις δια-
χωρίζει τὴν Κολωνίαν ἀπὸ τοῦ Βερολίνου, ἧτις
μετρουμένη κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀριθμεῖ 474
χιλιόμετρα. Διέτρεχε λοιπὸν ἡ περιστέρα 1445
μέτρα κατὰ λεπτόν, εἶνε δὲ ἡ πτήσις αὕτη ἡ τα-
χυτέρα τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν.

Ἡ μακροτάτη γέφυρα τοῦ κόσμου εἶνε σή-
μερον ἡ πρὸ τινων μηνῶν ἀποπερατωθεῖσα ἐπὶ
τοῦ Βόλγα ποταμοῦ ἐν Ῥωσίᾳ, ἧς τὸ μῆκος ὑ-
περβαίνει τὰ 1,400 μέτρα. Εἰς κατασκευὴν αὐ-
τῆς ἐχρειάσθησαν τρία ἔτη, ἡ δὲ ὅλη δαπάνη
τοῦ ἔργου ἀνῆλθεν εἰς 4,630,000 ρουβλίων.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς τοὺς διατηροῦντας ἀποθήκας πετρελαίου
ἢ ἄλλων εὐφλεκτῶν ὑλῶν συνιστῶμεν τὸν ἀκό-
λουθον τρόπον ἀμέσου ἀποσβέσεως πυρκαϊῶν,
συμβαίνουσῶν ἐξ ἀναφλέξεως τῶν τοιούτων ὑλῶν,
ὅν ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς γαλλικῆς
Ἑταιρίας τῆς ὑγιεινῆς: Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα ὑπάρ-
χουσι αἱ εὐφλεκτοὶ ὑλαί, τίθενται πυτίναι (με-
γάλαι φιάλαι) πλήρεις ὑγρᾶς ἀμμωνίας, αἵτινες,
ἅμα ἀρξαμένης τῆς ἐκ τοιούτων ὑλῶν πυρκαϊᾶς,
ἐκρηγνυνται ἐκ τῆς θερμότητος, ἢ θραύονται ὑπό
τινος, τρεπομένου εἰς φυγὴν ἢ ἐκχεομένη δὲ ἀμ-
μωνία κατασβεννύει τὴν πυρκαϊάν.